

Наблѣскамъ *м. св.* натолену; набью биткомъ: Бурата съ толкозъ сила го наблѣска между двѣ скалы, що то щеше да ся расцѣпи тамъ отъ ново бѣяніе на талазитѣ. *Р. А. 151.* Тъмницитѣ бѣхъ наблѣскани. *В. Поля. 130.*

Набодка *с. ж.* 1) вилы для сноповъ. 2) вилка: Гемиджіа остави наботката и ножа. *Р. А. 11.* Гиздаво и правилно биле парѣдени набодки и пожове. *К. II. 95.*

Набоджъ *м. св.* **Набобждамъ Набадамъ** *м. да.* 1) надѣну, надѣваю на что либо острое: Gasrike наболъ тяфена-та (тонка) на една желѣзна прѣчка (рѣжентъ). *Л. Д. 1876 р. 76.* Сѣкы момѣкъ зѣми по единѣ хватъ и по едно празно вртено, набобжда вртено на хвата и подава го любовници. *Пк. 95.* Втори девере носятъ нашарены тоягы, набодени съ варакосаны ябълкы и червентъ прѣпорецъ. *Ч. 23.* 2) воткну, втыкаю: Той даръ (пѣнези) на свирцы ся дава прѣди да почнать да игражтъ, къту отрѣжи кумъ полукръгло краишникъ хлѣба и по него набобжда събрания пѣнезы. *Пк. 111.* Годеникѣтъ проважда подаркы на годеница-тъ си съ поздравкы: захары, ябълкы, крупы и дюлы, въ conto набобжда по 3—4 рублица. *Ч. 72.* Въ една часть на полето набоди остри коліе. *Тб. 77.* 3) говорю (кое-какъ): Глѣдамъ го като браштоляви францушкитѣ..., ама и турски-тѣ набада... *Л. Д. 1870 р. 169.*

Набоженъ Набоженъ *пр.* набожный: Никого не требаше да бѣда тѣй смирена и набожна както днесъ. *Э. Р. 33.* **Набожно Набожно** *нар.* набожно.

Набожность *с. ж.* набожности: Старецъ, плѣнъ отъ набожность, тепло се Богу молеше. *Изг. Ст. 71.*

Набозѣмъ *м. св.* на кормлю грудью: Не ми е жалъ за любви, Лю ми е мило най мило, Мушкото дете малѣчко! Кой ке го него повие? Кой ке го него залюля? Кой ке го него набизасъ? *В. 3.* Постой и почекай, Да с' набизая Моето машко дете. *В. 37.* **Набозѣмъ** са насосусъ.

Наболвить ме (*Макед.*) *м. безл. да.* побаливаетъ: „Нещо мене сѣрце ме наболвить“. *М. 121.*

Наборка *с. ж.* сборка, складка: Отъ по 14—16 плата димито (синевълняно) ся набира съ сытны, правы и равны наборкы за два—три сукманя, на conto полытѣ сѣ нашарены съ подплата. *Ч. 70.* (*серб. набор, die Falte*).

Набѣжъ *м. св.* **Набѣчвамъ** *м. да.* водружу, водружаю; воткну, втыкаю: Тога си Стоянтъ отиде Въ зелена гора букова И алянтъ байракъ набѣчи. *М. 99.* Р. разсѣче ламата на кжове, отъ conto единѣ набѣчи на пиша. *Р. А. 110.*

Набрѣздиъ Набрѣзниъ *м. св.* **Набрѣздявамъ Набрѣзниъ**